

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 6. de judicio. De manifestatione criminum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

D I E S VI.

De Judicio.

De Manifestatione Criminum.

I.

Nahum 3.
v.. 5

IN judicio terribilius nihil erit , quām criminum manifestatio. Tunc cogitationes , & intentiones occultissimæ luci exponentur ; cuncta tenebrarum opera in luce magna apparebunt ; *Ego revelabo pudenda tua , dicit Dominus.* Omnibus honorum titulis , omni venustate externa , omni simulatæ virtutis specie exutus , penitus nudus comparebis ; infamiam tuam universo terrarum orbi monstrabo. Omne studium tuum erat videri , qualis non eras , & tamen esse te oportebat. Tunc supplicium tuum erit videri , qualis es ; at esse non decebat. Detegentur fallacie illius hominis , qui tantam simulabat probitatem ; actiones ignavæ , & effeminatae illius viri , qui de generositate sua tantopere gloriabatur ; prostitutiones illius mulieris , quæ vitam agere tam probam videbatur. Detegentur iniqua illius hominis consilia , qui simulata virtute usus est in commoda sua

sua temporaria. Detegentur denique fal- Majus.
sæ pietates veri illius hypocritæ.

II. Si sceleratum commercium alicujus
fæminæ, quæ virtutis adeò studiosa vide-
tur, quæ tam callidè honestatem simulat,
si turpe hoc facinus, quod tam astutè ce-
lat, & conscientiæ quoque arbitro aperire
veretur, quod sibimet ipsi veller esse igno-
tum, innotesceret marito, qui tanti eam
æstimat, tantique ipsius virtutem facit ;
quanta ejus verecundia foret, & despera-
tio ? si verò toti alicuj civitati patefieret,
si constanti, & universali, optimaque exi-
stimatione excideret, publicamque infamiam
incurreret, probrum, & scandalum
totius effecta Provinciæ, cui virtutis ex-
emplum videbatur, ut ut parùm honesta-
tis, vel etiam superbiæ haberet, posséntne
tantam perferre confusionem ? an non
mors ipsa minùs horroris tali personæ ha-
bere videretur ? & sanè mors non rarò
ejusmodi infelictum triste refugium est ;
etsi infamiam longè minorem incurre-
rint.

III. Quanta igitur confusio erit alicuj
peccatori in die judicij, ubi totius orbis
fiet spectaculum ; ubi omnia ejus peccata,
opera omnia coram toto mundo detegen-
tur ; ubi oculi omnium hominum, om-

H 3 nium

nium Angelorum , & ipsius Dei in eum
conscientur. Ubi omnes secretissimas
conscientiae ipsius latebras penetrabunt ;
ubi in ea legent cuncta ejus peccata peni-
tus execranda , quæ ibi scripta erunt cha-
racteribus claris æquè , ac indelebilis ;
ubi tolerabit , vel potius obruetur judicio,
quod omnes creaturæ de ipso ferent ; ubi
id cognoscet , & videbit , se non solùm ea-
rum contemptūs , sed & execrationis sco-
pum esse ; tam graviter ferimus , si ab u-
nico homine , quem aestimamus , & time-
mus , contemnamur : & qui opprobrium
hoc universale perferre poterimus ? atque
hanc ob causam peccatores se se occultatu-
ri optabunt , ut monres super ipsos cadant ,
ut importunos hos oculos fugiant. Aspe-
ctum formidas unius solius hominis in
certis actionibus minùs honestis : hic ani-
mi tui impetum quantumcunque profliga-
tum contineret : & timor videndi infamias
tuas totius universi conspectui expositas ,
te non cohibeat ?

*Si dæmon , vel immoderatus animi motus te
incitant , & impellunt ad pudendum quoddam
facinus ; ut ab eo te contineas , cogita id olim in
facie vniuersi detectum iri.*

*Revelabo pudenda tua in facie tua , &
ostendam gentibus nuditatem tuam N^a.
Num 3. 5.
Plus*

Plus de conscientia scelerum, quam de Majus
gehennæ erubescit incendio. Basil.

DIES VII.

De Verme Conscientiæ Dam- natorum.

I.

Conscientiæ Vermis tria complectitur, molestam recordationem præteriti, quod reparari non potest. Dolorem extreum de statu præsenti, quo quis extricare se non valet. Desperationem ob futura adhuc terribilia, quæ evitari non possunt. Ad præteritum quod attinet, tria damnatum afflagent: memoria voluptatum præteritarum, quibus se privatum videt. Vir magni nominis, & in mundo felix, qui delicijs innatabat, ex momento ad inferorum barathrum detrusum, & in flamas ardentes conjectum se deprehendit, quanta mutatio! is statum suum præsentem cum præterito comparat. Et hoc eò magis eum cruciat: nam recordatio bonorum præteriorum sensum malorum præsentium acriorem reddit: præsertim si in memoriam revocet, voluptates illas fuisse tam leves, & cruciatus suos tam vio-

H 4

len-